

Schaakbulletin, Uitgeverij Andriessen, Overtoom 97, Amsterdam, giro 3208839.

DE KLOKKETOREN

In de Klokketoren, clubblad van Strijdt Met Beleid, geeft Joost Marcus commentaar op zijn "amusement partijtje" tegen Leon Deliege (Maastricht 1). Deliege is voorts een bekende klant in ASVU-kringen te Amstelveen.

Voor de aardigheid hierbij de partij, zonder annotaties, behalve de laatste dan:

Wit: Leon Deliege - Maastricht 1
Zwart: Joost Markus - SMB 1

1. e4 c5	8. Pf3 Lg7	15. Pg3 Dh4	22. Ph1 Tg8
2. Pc3 e6	9. 0-0 Pge7	16. c4 dxc3	23. Th3 Dxb3
3. Lc4 a6	10. Del Pd4	17. bxc3 Tae8	24. gxh3 Lxd4++
4. a3 b5	11. Pxd4 cxd4	18. Dd1 f5	25. Kf1 Tg1 +
5. La2 Pc6	12. Pe2 Ld7	19. exf5 gxf5	26. Ke2 Txd1
6. d3 g6	13. Ld2 0-0	20. d4 d5	27. Txd1 Lc5
7. f4 d6	14. Tc1 Pc6	21. Tf3 Kh8	en wit gaf terecht op.

Het eindspel staat hopeloos voor hem (en bovendien ben ik, zoals bekend, goed in eindspeltechniek), b.v. 28. Lc1 Tg8, 29. Pg3 Pa5 en 30. .. Pc4 enz. (einde citaat).

Nu weet Overschie ook dat Joost Marcus goed in het eindspel is, want zo bekend was dat nog niet, ofschoon misschien wel in eigen kring ?

ALGEMEEN DAGBLAD, 30-12-1976

Onder de kop "Euwe voorziet een grote chaos", schreef Cees v.d. Berg een zeer lezenswaardig artikel. Een stukje daaruit over professionalisering in de schaaksport en al te professioneel opstellen volgt hieronder:

"De verslaggever had juist daarover (=trainingsmethoden) en evenzeer over de op de Olympiade ontbrekende Russen het woord willen gunnen aan bondscoach Hans Bouwmeester, doch bij hem stootte hij zijn neus. Wat staat daar nu tegenover?, dat wilde om te beginnen deze bondscoach langs telefonische weg wel eens weten.

"Geen geld?" Nou dan zou het toch aanbeveling verdienen om een ander te zoeken voor het interview. De verslaggeven moest goed begrijpen dat deze coach niet dol is op publiciteit en wat hoorde hij nu weer ? Had de reporter geen flauw benul van schaken ? Tja, daar was de bondscoach eerlijk gezegd al bang voor geweest. Het leek hem onaannemelijk dat er derhalve één zinnige vraag kon worden gesteld als de gesprekspartner niet op de hoogte is van de bevoegdheden die de koning zijn toegemeten en geen kennis

draagt van de ondergeschiktheid van de pionnen. Née, de bondscoach zag er geen brood in, echt niet! Geld, jaaa, daarin wel. Als wiskundeleraar - dat mocht de verslaggever best weten - loucheert hij per bijles zestig gulden en tegen hetzelfde uurtarief wilde hij natuurlijk best een babeltje gedogen omtrent de schakerij.

Die vlieger is uiteraard niet opgegaan, doch daar de naar objectiviteit hakende verslaggever een ganse tak van sport in opmars niet wilde laten lijden onder één bondscoach, zocht hij het meteen maar veel hogerop. Bij Euwe dus, die nooit te beroerd is om tijd vrij te maken als het erom gaat zijn favoriete denksport te dienen".
(einde citaat)

Overschie Schaakt kan hierbij opmerken, dat Nathans en v.d. Herik ook wiskundigen zijn, zelfs afgestudeerd, maar dat ze nog niet zoveel leservaring hebben als de MO-Ber Hans B. Wat zouden zij vragen voor een bijlesje ?

En voor een interview ?

Overschie Schaakt moet het bij de heren maar eens uitproberen.

H.

ZO MAAR EEN MIDDAGJE

Ik heb mijn vriend Geldhof op de bank doen plaatsnemen. Hij is vroeg en ik ben nog niet klaar. Ik mompel, dat ik nog even langs de slijter moet. Hij mompelt terug en ik vertrouw hem een glas en voor hem natuurlijk een stuk aantrekkelijker - een halfvolle fles Franse cognac toe.

Het is een notoir feit, dat het met een vol glas een stuk gemakkelijker drinken is dan met een leeg. Het zij zo.

Als ik John heb achtergelaten en de kou van buiten aan mijn lichaam laat kietelen besef ik nog eens wat een vreemde zaterdag het is. Straks geen schaken (ik heb afgebeld) maar wat flaneren op de receptie van de wijkraad. Normaliter op dit tijdstip een vreemd gevoel in de maag, een zenuwachtig gevoel, kortom een gevoel at volgens mij alleen zwangere vrouwen kunnen benaderen als ze uitgerekend zijn. Neen, nu niet dat zwagere gevoel, lekker, gewoon een relaxmiddagje, straks samen met John naar Misica voor een sherry en/of de glimlach van Van der Have.

Bij de slijter ruil ik wat geld voor spiritualien. Ziezo, met de volle tas in de hand open ik perceel Burg. Bosstraat 23. Ik verwacht daar serene rust en Geldhof aan de cognac, edoch

In de gang verwelkomt John mij met de wegwiekende woorden:

"Telefoon, van Steenis !" Een onbehaaglijk gevoel trekt langzaam naar mijn maag. "Je maakt een geintje" hoor ik mezelf zeggen. De verdacht eerlijke blik in Geldhofs halfcognacdoorlopende ogen doen echter het ergst vermoeden. Ik schrijd naar de telefoon en weet angstig uit te stoten: "Dick Liefhebber".

De stem aan de andere kant geeft me meteen mijn maandelijkse zenuwaanval: "Met van Steenis. We staan met zijn negenen. Mast is

er nog niet. Kom je?" Ik heb er altijd van gedroomd de mensheid te redden.

"Ik kom eraan", roep ik met verstikte stem. Ik leg de telefoon neer. Geldhof staat glimlachend aan zijn cognac te nippen.

"Nou ben ik aan een borrel toe!". Ik voeg de daad bij het woord. Juist als ik me vijf minuten later naar onze schaakzaal wil spoeden, het geluid van de telefoon.

"Met Van Steenis, Mast is gearriveerd." "Okay, dan gaat het niet door", weet schrijver dezes uit te brengen. Gelukkig. Ik hoef niet te schaken. Het hoogzwangere gevoel ebt weg om plaats te maken voor dat keurige en kuise gevoel, dat alleen voor rijksambtenaren is weggelegd. Een paar uur later, na de wijkraad, de overvloedige sherry en de te brede glimlach van v.d. Have aanschouw ik het sfeertje in de Rotterdamse Rijweg.

Het is zo'n sfeertje van sigarettenrook en zwarte koffie. Je ziet de verbeterde koppen, je ziet, ach je ziet van alles. Je ziet wel Dg8+, je ziet wel de pointes, die je anders nooit ziet. Maar bovenal, je verwenst de wijkraad en de sherry. Je zou maar één ding willen.

MEEDOEN.

D.P.L.

RULES BRITTANNIA ?

In de zomer vakantieschaken in Italie, 's winters naar het Islington Toernooi in Londen, dat begint voor meer dan een Overschie-schaker traditie te worden. Vorig jaar waren Martin v. Kesteren (Minor-groep), Wim Heeman van de Hoedemakerbar in Amsterdam (Beginners) en Daan Smit (Hoofdgroep) van de partij, ditmaalt verzamelden zich al acht Nederlanders in de diverse speelzalen waarvan er twee niet eens om te schaken waren gekomen.

In de hoofdgroep kwamen nu de aktieve tweedetientallers Jan Beaufort, Henri Krop en Daan Smit aan de start. In de tussengroep speelde geen onzer (enige sterke Moerwijkers hebben zich zomer dit jaar in Londen bij een soortgelijk toernooi voor die groep opgegeven, om geld of zo te verdienen. foei). De "major"-groep daaronder werd op geheel eigen wijze bewerkt door Dick Brink uit Amsterdam. Hij speelt aldaar voor de vereniging $\frac{1}{2}$ Nieuw West" en zou aldus een onbekende voor Overschie-spelers zijn, ware het niet dat zijn ingeboren rechtvaardigheidsgevoel hem al in contact en conflict heeft gebracht met menig ex-Amsterdams lid van ons genootschap (Peter ? Jaap ?).

In de minor werd Martin vervangen door Kees Bij de Vaate en meergenoemde Wim Heeman (die bij gebrek aan een beginnersgroep eerst niet wou spelen, maar toen hij voor het eerst sinds twee maanden weer borden en stukken zag, door enthousiasme bevangen raakte. Tenslotte was er CWF (de nu erkende toernooicrack Cor Feelders), die de juniorgroep (t/m 15 jaar) onveilig maakte. Henri en Jan hadden nog een secondant meegebracht en wel Ad Renting, die hen op al hun toernooien in verre landen vergezelt en heeft ondervonden, dat steden waar geschaakt wordt niet alleen veel mooie musea te bieden hebben (daar komt hij eigenlijk

voor) maar ook enige gevaarlijke avonturen, zoals de slag om het pizza-tentje in Valenza 1975.

Het was nog een hele toer om iedereen voor de eerste ronde ingedeeld te krijgen. Omdat we nog niet hadden betaald, had men ons nog niet definitief in de diverse groepen opgenomen en moesten we wachten, zoals een wedstrijdleader me geduldig vier keer uitlegde, totdat we een tegenstander met een geschikte Elo-rating toegewezen hadden gekregen. Even later bleek natuurlijk, dat deze man een schurk was.

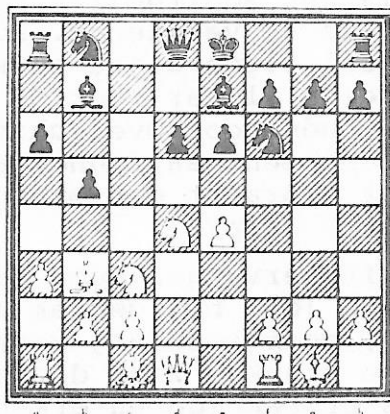
Binnen stapte namelijk de niet ingedeelde Amerikaan Formanek. De Brit Stuart Reuben, die op Henri wachtte (Henri was wel ingedeeld. Mijn brief was goed angekommen en ze hadden zijn naam als Kroff gelezen. J.Kroff had bij iemand, waarschijnlijk een voetbalkenner, een licht doen opgaan en dat redde Henri). Deze Reuben nu lichtte de wedstrijdleader in, dat Formanek een echt sterk schaker was (Elo 2430, meer dan Enklaar en Hartogh). De wedstrijdleader vergat nu snel zijn Elo-principes en vroeg heel vriendelijk, of ik misschien tegen Formanek wilde spelen; deze moest natuurlijk onmiddellijk een tegenstander hebben. Nog bonter maakte hij het toen Jan met een half uur vertraging, binnenwandelde. Jan, die zich had volgegeten in een duur Turks restaurant, mocht horen, dat zijn klok aan bord één al liep. Daar Grootmeester Miles niet was gekomen, had de wedstrijdleader, de handen in het haar, een tegenstander van minstens gelijk niveau moeten vinden om zijn Elo-systeem intact te houden, maar gelukkig was Jan beschikbaar. Overigens, hij won daar bekwaam.

Smit - Formanek hoofdgroep ronde 1

1. e2-e4	c7-c5	4. Pf3xd4	Pg8-f6	7. Lc4-b3	b7-b5
2. Pgl-f3	d7-d6	5. Pbl-c3	e7-e6	8. a2-a3	Lf8-e7
3. d2-d4	c5xd4	6. Lfl-c4	a7-a6	9. 0-0	Lc8-b7

Ja, toen wist ik natuurlijk niet meer wat er in de theorieboeken stond en daar ik al één slappe zet gedaan had, moest er nu maar een harde komen

DIAGRAM 5

10. Lb3xe6 f7xe6 11. Pd4xe6 Dd8-d7 12. Pe6xg7+ Ke8-f7
Banger was ik eigenlijk voor 12l.. Kd8, waarna ik een spookvoortzetting zag. 13. Pd5? 14. Pb6 Dc6 15. Pxa8 Pg3 ! en nu zou

16. Df3 niet goed kunnen wegens 16. .. Pe2+ en 17. .. Dxf3. Maar achteraf bleek, hoe weinig je ziet in zo'n eerste ronde: Het hele zwarte plan faalt op 15. Pe6+ (ipv 15. Pxa8) Ke8. 16. Dh5! Bovendien wilde Formanek m.i. de partij Klundt-Petrosjan, waarin de zetten a2-a3 en Lf8-e7 niet gedaan zijn, graag naspelen. Ik kende die partij niet, toen.

13. Pg7-f5 Dd7-e6 14. Lc1-g5 Pb8-d7

De strijd speelt zich af rond de belangrijke zwarte verdediger, het paard op f6. Wit mag natuurlijk geen andere stukken gaan ruilen (b.v. 15. Pxe7 Dxe7, 16. Pd5) want in het middenspel zijn drie pionnen meestal geen stuk waard.

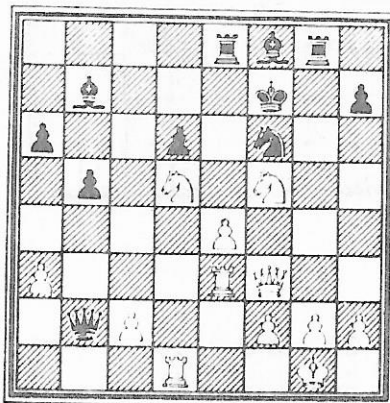
15. Tf1-e1 Le7-f8 16. Dd1-f3 Th8-g8 17. Lg5xf6 Pd7xf6
Het initiatief mag niet worden prijsgegeven en nu hoeft wit niet meer te rekenen over Pd7-e5.

18. Tal-d1 Ta8-e8

Sluw. 19. Pd5, om Pf6 verder aan te tasten, gaat nu niet wegens 19. .. Lxd5 en wit zou mat kunnen gaan op e1.

19. Tel-e3 De6-e5 20. Pc3-d5 De5-b2

DIAGRAM 6

Ik voelde dat er nu winst in zat. Ter verontschuldiging van Formanek moet ik zeggen, dat de reis hem kennelijk nog meer vermoeid had dan mij; ik zag hem een keer geeuwen. Wim en Cor, die koffie aanreikten, zagen wits volgende zet al van tevoren. Ik zag hem pas, toen ik me de partij Anderssen-Kiezeritsky (de inderdaad onsterfelijke) herinnerde, waarin op precies dezelfde manier de zwarte dame wordt buitengesloten.

21. e4-e5! Lb7xd5 22. Pf5-h6+ Kf7-e7 23. e5xf6++ Ke7-d7
24. Df3xd5 Te8xe3. En nu heeft wit een gewonnen eindspel. Het zou hem nog moeilijk worden na 25. fxe3, Lxh6, 26. Dxcg8 Lxe3+, maar dat hoeft niet:

25. Dd5-b7+ Kd7-d8 26. Ph6-f7+ Kd8-e8 27. Pf7xd6+ Lf8xd6
28. f6-f7+ Ke8-f8 29. f7xg8D+ Kf8xg8 30. f2xe3

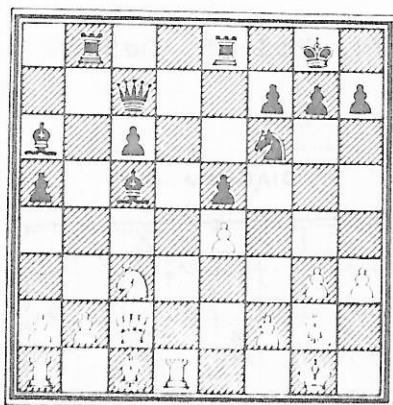
En daar de zwarte loper niet mag spelen wegens 31. Td8 mat, terwijl hij genomen dreigt te worden via 31. Dd5+, gaf zwart op.

Na die partij ging het niet zo geweldig meer en via verlies tegen Basman (Elo 2390) eindigde ik met 3½ uit 6 in de middenmoot. Het spelen tegen deze profs hield mijn eigen, relatief hoge Elo van 2160 wel in leven (nu precies 2164, leve Engeland !)

N.N. - Krop (door Henri ingeleverde partij; kon hij zijn eigen handschrift wellicht niet meer thuisbrengen ?)

1. e4 c6	9. a4 a5	17. Pf1 b5
2. d3 d5	10. Pb3 Ld6	18. Pbd2 bxc4
3. Pd2 e5	11. h3 b6	19. Pxc4 Pb6
4. Pgf3 Pd7	12. Tel La6	20. Pfe3 Lc5
5. g3 Pgf6	13. Pfd2 Dc7	21. Dc2 Pxc4
6. Lg2 Lc5	14. c4 dxc4	22. Pxc4
7. 0-0 0-0	15. dxc4 Lb4	
8. De2 Te8	16. Ted1 Tab8	

DIAGRAM 9

22. ... Ld4	28. Dxb2 Txb2	34. a5 Ta4
23. Txd4! exd4	29. Pxd4 Tb4	35. a6 La8
24. Lf4 De7	30. Pc6 Tc4	36. Tel Kf8
25. Lxb8 Txb8	31. e5 Pe4	37. Pd7+ Ke7
26. Pxa5 Db4?	32. Td1 g6	38. Pb6
27. Pxc6 Dxb2	33. Pb8 Lb7	en Henri gaf op.

De eerste partij die ik in Londen te spelen kreeg was meteen de beste en ook de enige waarvoor ik uw aandacht zal vragen. De overige partijen heb ik ofwel slecht gespeeld, ofwel verloren. Ik begon die eerste partij pas een half uur na de aanvang van het toernooi, want om de nogal lullige reden dat mijn ELO-Italia lager was dan die van bijv. Henri of de gelijktijdig met mij binnenstappende Formanek moest ik op de herindeling wachten. Dat leverde me uiteindelijk wel een partij aan bord 1 op, tegen een zekere Byway, die nog enige tijd de hoop heeft mogen koesteren tegen Tony Miles te kunnen aantreden. Zoals dat met illusies gaat op deze wereld werd ook deze wreed verstoord, want Miles kwam niet opdagen en de man zal wel stevig gebaald hebben, zodat

ik al aan het begin van de partij bijna zeker kon zijn van tenminste het halve punt. Die wetenschap verhinderde me evenwel niet om toch nog erg mijn best te doen. Deze Byway had immers een ELO-Brittannia van liefst 199, hetgeen overeenkomt met een gewone Elo van 2192, dat wil zeggen: bijna net zo sterk als Jaap v.d. Herik en nog sterker dan Daan Smit.

Een geluk was, dat ik wit had, want het lijkt wel, of ik met wit altijd een klasse sterker speel dan met die andere kleur. Ziet u maar:

1. d4, d5 2. c4, e6

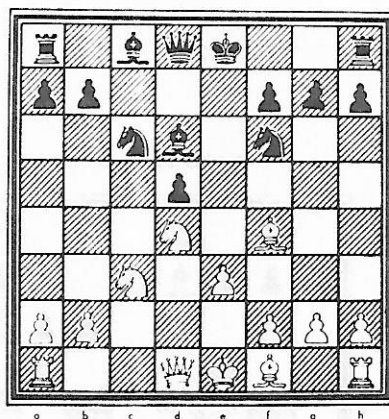
Mijn zelfvertrouwen nam sterk toe na deze zet. Ik dacht: "Ha, hij speelt Orthodox. Daar maak ik straks een ruilvariant van en dan volgt er een van die flitsende minderheidsaanvallen op de damevleugel waarmee ik Jan Wesselius er zo geweldig van af kan slaan."

3. Pc3, c5

Ik was verbijsterd. Omdat ik maar één keer eerder in een echte partij de Tarrasch tegen me heb gehad, was ik deze mogelijkheid helemaal vergeten. Na de partij heb ik natuurlijk grondig studie gemaakt van deze opening, zodat u ze tegen mij maar beter niet meer kunt proberen. Mijn ijver leverde me in de laatste ronde zelfs bijna een punt op, als ik niet zo roekeloos een nogal grof gewezen matnet was binnengestapt. De gewetenloze schurk die me dat flikte was een veertienjarig Engels jongetje, die na afloop vol lof was over mijn behandeling van de Tarrasch; naar ik uit zijn woorden kon opmaken omdat ik de theorie met een interessant novum had verrijkt, maar dat kan een vergissing zijn.

4. cd:, ed: 5. Pf3, Pc6 6. Lf4, Pf6 7. e3, cd 8. Pd4:, Ld6

DIAGRAM 7

Als er niets is misgegaan treft u van deze stelling ergens in uw klubblad een diagram aan. Ik heb voor u nagekeken dat Kortsnoj in een partij tegen Cholmov uit 1959 met 8. ..., Lb4 vervolgde, wat er wel sterker uitziet. 8. ..., Ld6 is misschien ook wel theorie, maar dat kan ik in mijn beperkte openingsliteratuur niet vinden. Zwart verliest er een pion mee, maar krijgt er een griezelig sterke aanval voor terug, zoals ik tot mijn ellende moest ervaren. In hoeverre de nu volgende afwikkeling gedwongen dan wel het sterkst is, kan ik niet beoordelen. Ik ging erop in omdat

Fischer ook altijd pionnen vreet als hij er de kans voor krijgt en die is er tenslotte miljonair mee geworden.

9. Ld6:, Dd6: 10. Pdb5, De7

Na bijv. 10. ..., Dd8 volgt 11. Pd5+, Pd5: 12. Dd5:, Da5+ 13. Pc3 en wits pluspion wordt gezond en sterk.

11. Pd5:, Pd5: 12. Dd5:, 0-0 13. Db3

Over deze zet heb ik lang nagedacht. Ik geloof nog steeds dat wit in deze stand niets beters heeft, omdat anders combinaties van zetten als Le6, Td8, Pb4 of Db4+ een verpletterende kracht krijgen. Nu kon ik, door mijn dame in de hoek te zetten, deze vrijwaren van een vijandelijke achtervolging en tevens mijn tegenstander tot een ietwat gekunstelde stukkenopstelling verleiden.

13. ..., Le6 14. Da3, Pb4 15. Pd4, Tfd8

Dreigt Td4: en Pc2+ Op 15. ..., Tac8 was 16. Le2 gevolgd en wit komt tot rocheren.

16. Tc1, Tac8

16. ..., La2: leidt tot vervlakking en aan iets beter eindspel voor wit, zoals blijken mag uit: 17. Le2, 17. ..., Ld5 18. 0-0, Pc6 19. De7:, Pe7: 20. Tc7, Kf8 21. Lf3 of 20. ..., Pc6 21. Pc6:, Lc6: 22. Lc4 enz.

17. Tc8:, Lc8: 18. Kd2, Dc5 19. Ld3

Zonder twijfel zwakker dan 19. Dc3, maar ik hoopte nog na Pd3: met de koning terug te kunnen nemen en zodoende a2 te behouden. Niet zo'n gekke gedachte want 20. ..., Dc4+ 21. Kd2, Da2: 22. Da2: La2: 23. Tal levert zwart niets op. Alleen jammer dat 20. ..., Lf5+ de witte stelling doet inzakken. Overigens begon hier voor beiden de tijd te dringen (We moesten 40 zetten in 100 minuten doen).

19. ..., Pd3

20. Dd3/, Da5+

21. Ke2, Da2:

22. Dc3, Da6+

23. Kd2, Lf5

24. Tc1, g6

25. Kel, Tc8

26. Dd2, Tc1

27. Dc1: Da5+

28. Dd2, Dd2:

29. Kd2+ Ld7

30. e4 Kf8

31. f4, Ke7

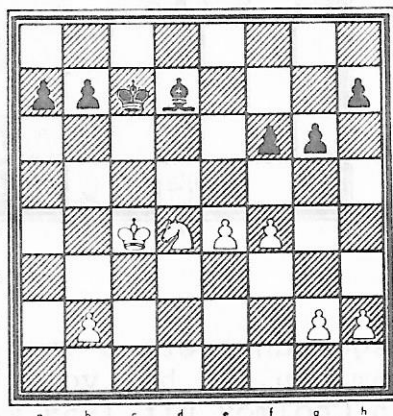
32. Kd3 Kd6

33. Kc4 f6

34. Pb5+ Kc6

35. Pd4+ Kc7

DIAGRAM 8

Waarschijnlijk de verliezende, al vond ik f6 ook geen geweldige. Overigens valt het niet mee om in vliegende tijdnood te moeten berekenen of de nu volgende doorbraak winnend is of dat je er gewoon een pion mee weggeeft.

36. e5, fe: 37. fe:, Lg4 38. Kd5, a6 39. e6, b6 40. h3, Ld1
Dat waren de veertig zetten. Ik mocht, dacht ik, niet ontevreden zijn. Voor het resterende deel van de a prtij kregen we elk een kwartier extra.

41. Ke5, La4	44. b3, Ld7	47. Kg6 Kd6	50. Kg5:
42. Kf6, Kd6	45. cd: Kd7	48. Kh6: Kc5	
43. Kf7, g5	46. Kf6, h6	49. Pc2, a5	

Het volgende deel van de partij ontbreekt in de annalen en heb ik ook niet meer exakt kunnen reconstrueren - dit alles vanwege de tijd, die opnieuw angstig kort begon te worden - maar mijn tegenstander speelde nog door tot bij benadering de volgende stand ontstond:

Wit : Kg5, Dc2, g2;

Zwart: Kal, a3

Wit aan zet.

Het duurde werkelijk een volle minuut voor ik de simpelste oplossing voor deze stand vond. Natuurlijk is deze stelling op alle mogelijke manieren gewonnen voor wit. Hij zou b.v. de dame voor de zwarte pion kunnen geven en vervolgens met z'n andere pion een nieuwe dame halen. Maar ik werd als verlamd door een vreemd en angstaanjagend visioen. Ik zag een bladzijde uit een van Euwe's eindspeldeeltjes, waarop deze zelfde stelling stond afgebeeld. Alleen zonder de witte pion op g2 ! En ik wist, dat ook deze stelling eenvoudig gewonnen was. Maar plotseling gebeurde er iets merkwaardigs. Het leek wel, of een vreemde en niet aan de wetten van deze wereld gehoorzamende kracht de witte dame langzaam naar b3 verschoof, terwijl vrijwel op hetzelfde ogenblik de zwarte pion een veld naar voren oprukte. Ik werd erg bang. Ik kende Euwes oordeel over de nu ontstane stelling. Maar ik kon niets doen.

Toen begon het diagram te groeien. Het werd groter en groter, zo groot dat het de afmetingen van een werkelijk bord begon aan te nemen. Op het ogenblik, dat mijn angst zich met een schreeuw wilde ontladen, verdween het visioen. Geschrokken en nog natrillend speelde ik een koningszet. Ik weet niet mee welke. "Wat een kouwe drukte", sprak ik tegen mezelf, om me een beetje te kalmeren. "Het is toch duidelijk dat op elke zet van zwart Dc1 mat volgt". Zoals geschiedde.

(de onderlijnde zetten zijn de werkelijk gespeelde)

ZWENDELEN IN LONDEN

Er lopen in de schaakwereld nog altijd figuren rond die denken dat partijen alleen maar gewonnen worden door diegene die "schaaktechnisch" de meeste kennis in huis heeft. Persoonlijk vind ik dit een stelling die niet voldoende bestreden kan worden. Reeds in vroeger dagen wist met name Lasker (en tegenwoordig Bouwmeester om maar eens een grote ... te noemen) ons te vertellen dat: doorzettingsvermogen, strijdlust, een goede conditie, koelbloedigheid en een vleugje optimisme, wonderen kunnen verrichten bij een schaakpartij.

Ik moet tot mijn schande bekennen dat ik in een toernooi in Londen (major-groep) in een dusdanige mate gebruik moest maken van de tweede groep hoedanigheden, dat terecht de woorden: flessen, bedonderen, zieken, zwendelen en ver-truccen kunnen worden uitgesproken. De hieronder volgende partij geeft wel het meest beschamende voorbeeld van dit soort spel; reeds op de zesde zet geef ik een pion weg via een soort snel-schaak-grap.

Wit: D. Brink Zwart: C. Truscott (Engeland) Londen 1976.

1. e2-e4	e7-e5	4. Pgl-e2	d7-d6
2. Lf1-c4	Lf8-c5	5. d2-d3	Pg8-f6
3. Pbl-c3	Pb8-c6	6. Lcl-g5 ??	

Om deze kinderachtige blunder te verklaren moet ik de geachte lezer meevoeren naar het Amsterdamse schaakcafe; wij schrijven augustus 1976. Met een zweeds-blonde pils voor mijn bezwete neus speelde ik in een moment van (betrekkelijke) genade in deze stelling: 6. Le3 en de partij ging verder met 6. .. Le3x 7. fe3x, Pg4 8. 0-0, Pe3x 9. Lf7x, Kf8 10. Dd2, Pflx 11. Tflx en wit won zonder moeite.

Terwijl ik automatisch in Londen de looper op c1 ter hand nam, begon ik te twijfelen aan de correctheid van de "zomerse" variant en besloot in het onderdeel van een seconde om het paard op f6 dan maar te pennen

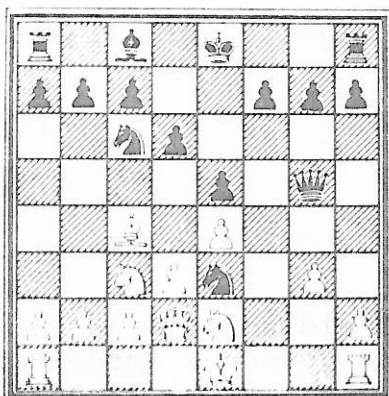
Soms is men 's zomers koelbloediger dan 's winters.

6.	Lc5xf2+	8. Kf2-e2	Dd8xg5
7. Kelxf2	Pf6-g4+	9. Dd1-d2	

Omdat ik toch niet meer mocht rokeren besloot ik de dames te ruilen en zodoende mijn koning op het nuttige veld d2 te posteren. De minpion moest daarna maar worden gecompenseerd door het actieve spel van de torens met name via de f-lijn. Gelukkig besloot mijn tegenstander een poging te wagen om onsterfelijk te worden het zou zijn dood worden.

9.	Pg4-e3 ?	10. g2-g3

DIAGRAM 10

Als gevolg van de zwarte weigering om op de negende zet de dames te ruilen zit hij nu met een gepend paard, zodat wit dreigt met Pd5 geheel onverdiend een winststelling te creeëren. Het beste

antwoord voor zwart lijkt nog 10. .. f6 11. Pd5, Pd5x 12. Dg5x fg5x 13. Ld5x; het is echter zeer onduidelijk of in deze stelling de zwarte pluspion enige waarde heeft.

10. ... Le8-h8 (?) Na deze zet van zwart, welke een evt. Tfl voorkomt, komt wit met zijn volgende graps: insluiting van het zwarte paard.

11. Pc3-d5 Pe3-g2+ 12. Ke1-d1 Dg5xd2+
Na Dg5-d8 volgt Pe2-g1 met stukwinst in alle varianten.

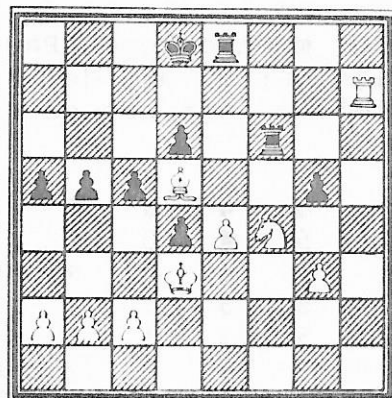
13. Kd1xd2 0-0-0 14. Th1-f1 f7-f6
15. Tf1-f2 Pc6-d4 16. Tal-g1 c7-c6
17. Pd5-c3 Th8-f8

Zwart heeft in de gaten dat het paard op g2 uit het veld gestuurd gaat worden en besluit de rest van zijn stukken dan optimaal op te stellen.

18. Tg1xg2 Lh3xg2 19. Tf2xg2 f61f5
20. Pe2xd4 e5xd4 21. Pc3-e2 f5xe4
22. d3xe4 c6-c5

Na deze vrij logische zetten (???) volgde er een soort slap mid-
denspel waarin weinig gebeurde en daarom ook de lezer bespaard
dient te blijven. Na de 34e zet van zwart was de volgende stelling
ontstaan:

DIAGRAM II

35. Pf4-e2 Tf6-f1

Schitterend deze zet werd gespeeld nadat mijn tegenstander zeer nadrukkelijk naar mijn dame-vleugel had zitten loeren, natuurlijk dreigt hij eenvoudig Tf1d1 met mat.

36. Kd3-d2 Te8-f8 37. Th7-g7
37. ... Tf1-f2

Nog altijd begrijp ik niet waarom hij niet zijn andere toren op f2 plantte.

38. Tg7xg5 c5-c4 Dreigt vernietigend c4-c3+
39. Tg5-f5 Tf2xf5 40. e4xf5 Tf8xf5
40. e4xf5 Tf8xf5 41. Ld5-c6

Na deze zet bood mijn tegenstander remise aan; een onbeschoftheid welke men niet zo snel van een Engelsman verwacht. Natuurlijk staat wit glad gewonnen, de zwarte pionnen zijn immers ondekbaar.

41. ... Tf5-g5 42. Pe2xd4 Tg5xg3

43. Lc6xb5 d6-d5
45. Kd2-e3 Tg2-g1

44. Lb5-c6 Tg3-g2+

De zet Tg2-g5 om pion d5 te dekken faalt op het familie-schaak op e6.

46. Lc6xd5 Tg1-e1+

47. Ke3-d2 Tel-e5 ?

Een fout in een afgetakelde stelling, maar ook na betere zetten gaan de zwarte damevleugelpionnen verloren. Omdat nu na 48.Pd4-c6+ wit een kwaliteit plus alle pionnen wint, gaf zwart op.

Ik hoop dat de lezer uit deze partij wat optimisme mag putten zodat hij ook in verloren stellingen nog plezier aan het schaakspel blijft behouden. Het is namelijk best leuk om te proberen een tegenstander te flessen als je verloren staat, zelfs als het niet lukt

D.R. BRINK

UIT DE BONDSCOMPETITIE

De ongeslagen koppositie, die het EERSTE fier na drie ronden innam, werd in de vierde ronde tenietgedaan door een 5½-4½ nederlaag tegen het verre Drienerlo. De strijd in de 2e klasse B is echter enorm spannend, daar ook medekoploper Paul Keres 2 punten verloor. Als Jaap v.d. Herik zijn partij uit de 5e ronde tegen Oldenzaal remise gearbitreerd ziet, blijft het eerste met een 5½-4½ zege toch nog koploper.

1. Drienerlo	5	4	0	1	8	32½bp
2. Overschie 1	5	4	0	1	8	31
3. HSG	5	4	0	1	8	30½
4. Paul Kres 2	5	3	1	1	7	29
5. Dordrecht	5	3	1	1	7	28
6. Utrecht 2	5	3	0	2	6	25½
7. DTU	5	2	0	3	4	20½
8. Oldenzaal	5	1	0	2	2	18½
9. Charleur 3	5	0	0	5	0	17
10. SMB 3	5	0	0	5	0	16½

De volgende wedstrijd is tegen SMB 3 uit Nijmegen, dat we op 5 februari (gelukkig) thuis ontvangen. Topscores in het eerste zijn Nathans en hopelijk ook v.d. Herik met 4 uit 5. Bakker heeft 4 uit 5 in eerste en tweede samen, dan volgt Ada met 3 uit 4.

In de tweede klasse C kan het TWEEDE zijn aspiraties naar een volgend kampioenschap wel vergeten. Niet alleen werd in de vijfde ronde met vermoedelijk 6-4 van Het Oosten verloren, Het Witte Paard uit Koog a.d. Zaan blijkt een voor deze klasse zeer sterke ploeg met duidelijke titelclaims.

Stand, mede op basis van prognoses:

1. Het Witte Paard	5	5	0	0	10	37½
2. Voorschoten	5	3	1	1	7	26½
3. Overschie 2	5	3	0	2	6	27½
4. Het Oosten	5	3	0	2	6	26½

5. VHS 2	5	3	0	2	6	26
6. Kijk Uit	5	2	1	2	5	24
7. Charleur 2	5	1	2	2	4	25
8. DD 3	5	2	0	3	4	20
9. Pat Mat	5	1	0	4	2	20
10. Memo 3	5	0	0	5	0	16

Ook in bordpunten is Het Witte Paard uidelijk de sterkste ploeg (gemiddeld $7\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$). Het tweede ontmoet de Zaankanters eveneens op 5 februari.

Topscorer bij het tweede is Jan Beaufort met $4\frac{1}{2}$ uit 5.

BONUSSYSTEEM

Met dit artikel wil ik voorstellen, het thans bij externe wedstrijden gebruikte bonussysteem met ingang van het volgend seizoen af te schaffen en te vervangen door een ander systeem. Waarom? zullen velen roepen, net hebben we een systeem, dat de bezetting van hoge en lage borden wat objektiever regelt en nu weer veranderen ?.

Mijns inziens kleven er aan het nu gebruikte systeem enige fouten, die vermeden kunnen worden:

1. Hoewel men binnen het team kan stijgen en dalen (blijkbaar worden de hogere borden sterker geacht dan de lagere), worden resultaten aan hoge en lage borden gelijk gewaardeerd, n.l. met 1, $\frac{1}{2}$ of 0.
2. Als iemand ziek is of elders invalt, krijgt hij onverdiend het gemiddelde resultaat van zijn team, b.v. 0,6 punt bij een 6-4 overwinning. Dit is gedaan om zo'n speler aan het systeem aan te passen.
3. Spelers, die als invaller onderaan beginnen (Bakker deed vijf keer mee !) kunnen niet in het systeem worden opgenomen. Een vergelijkingsmethode voor hen met de vaste kern ontbreekt. (Bakker speelde in het tweede aan de borden 3 en 5, daarna in het eerste, dat toch in dezelfde klasse speelt, aan 9, 8 en 10. Ook Lou werd dynamisch gewaardeerd).

Mijn voorstel luidt:

1. Handhaaf de start-bonus (1e bord 5, 2e bord $4\frac{1}{2}$ enz.). Dit brengt de waardering voor een speler tot uitdrukking van zijn captain en medespelers op grond van vroegere prestaties.
2. Ken dezelfde waarde aan de borden, waaraan iemand in een seizoen speelt, m.a.w. aan zijn tegenstanders.
3. Waardeer winst, remise en verlies door bij de tegenstanderwaarde een constante op te tellen of af te trekken (zie onder).
4. Deel het aantal aldus verkregen getallen, bij elkaar opgeteld. door het aantal werkelijk gespeelde partijen (dit ondervangt bezwaar 2).

5. Men kan aldus de gemiddelde score van een speler ten allen tijde (dus ook na b.v. 2x niet spelen) vergelijken met die van zijn teamgenoten en zijn eigen verwachtingswaarde aan het begin van het seizoen (startbonus).
6. Volgens Dick van Enk moet ook een verouderingsfactor worden ingebouwd, zodat b.v. alleen het gemiddelde van de laatste vier resultaten wordt genomen. Dit geeft een betere indicatie van iemands vorm.

Bij het onderstaande voorbeeld heb ik een constante van 2 aangenomen en verder alle gemiddelden ter bevordering van de overzichtelijkheid met 10 vermenigvuldigd.

St.= start-bonus, het 2e getal is de nu gebruikte opstelwaarde na de vijfde ronde voor de KNSB-teams, dan komen hun gemiddelden na elke ronde en tenslotte de Enkiaanse vormindicatie.

<u>Ov. 1</u>	st	nu	1	2	3	4	5	vorm	
v.d. Herik	50	90.85	60	63.3	65	62	60 (56.6)	60 (55)	1)
Nathans	45	85	35	45	50	53	55	65	
de Vrij	40	65	50	46.6	45	44	40	35	
Voorberg	35	60	25	35	35	31	34.2	38.8	
v. Enk	30	51	(30)	20	30	25	24	22.5	
v. Dieren	25	60	25	31.3	35	37	33.3	37.5	
Wilschut	20	57	30	33.3	(33.3)	(33.3)	31.3	(35)	
Mastenbroek	15	45	5	15	20	24	19.2	26.6	
vd Giessen	10	47.5	20	23.3	(23.3)	15	22.5	20	
Liefhebber	5	30.5	15	5	5	5	(5)	5	
Engelfriet	0	-	-	-	5	-	(5)		

Ov.2

Smit	50	85	40	50	50	54	56.6	65	
Krop	45	65	35	31.3	40	45	41.6	45	
Lievaart	40	67	35	36.3	27.5	34	31.3	28.8	
Kloek	35	60	35	28.7	31.3	36	35.2	36.3	2)
Hammer	30	45.5	(30)	(30)	32.5	25	18.8	(15)	
Wesselius	25	55	37.5	26.6	32.5	35	31.3	27.5	
Kandelin	20	40	12.5	21.3	22.5	21	16.6	19	
Beaufort	15	60	27.5	28.7	31.3	33	32.6	36.3	
Degeling	10	31	(10)	-2.5	0	-3.3	4	4	
de Jong	5	30	20	11.3	7.5	7	10	4	
Bakker	0	-	30	36.3	35	27	26.6	25	
Rook	0	-	5				(5)		
Blonet	0	-	12.5				(12.5)		

1). Laatste partij wordt gearbitreerd, te verwachten $\frac{1}{2}$ of 0.

2). Laatste partij wordt afgebroken, vermoedelijk $\frac{1}{2}$.

Om redelijk in dit systeem te passen moeten Wilschut en Hammer eigenlijk nog een vierde wedstrijd spelen. Alle gemiddelden tussen haakjes duiden op afwezigheid, deze gemiddelden zijn later niet meegeteld.

De constante van 2 (20) tempert het uiteenlopen van de prestaties enigszins. Ter verduidelijking: een overwinning aan bord 1 is $50+20=70$ punten.

Bovenstaande uitwerking van het voorgestelde systeem rammet misschien nog aan alle kanten. Onder andere wordt het nu moeilijker te stijgen of te dalen binnen het team (we zouden volgend seizoen in overleg met de captains vaker kunnen wisselen omdat de hogere

borden meer punten opleveren.) Iemand met meer wiskundige kennis dan ik zou eens moeten nagaan of de onderlinge bordafstand van 5 punten en de door mij gebruikte constante door nauwkeuriger (rechtvaardiger) getallen vervangen dienen te worden.

Ik bezit geen materiaal over de spelers uit de teams 3 t/m 5, maar ook voor hen is het verschil met het huidige systeem eenvoudig te berekenen. Vooral omdat binnen afzienbare tijd weer veel en misschien verhit gepraat zal worden over de opstelling van de diverse teams, ben ik erg benieuwd naar reacties.

Het bovenstaande systeem heb ik overigens in Engeland opgedaan waar men de constante gebruikte om iemands toernooiprestatie-rating (een elo voor iemand, die er nog geen heeft of een "momentopname" voor iemand, die wel elo-houder is) te berekenen.

DAAN SMIT

CENSUUR, OF HET VERBROKEN ZWIJGEN.

Reeds enige jaren nu heb ik mij in stilte gehuld. Mij teruggetrokken, wijzer en bijna volwassen geworden. Ook heb ik vrouw en poes, en een passende werkkring.

En jullie, jongens en ook Ada, heb ik achtergelaten onder de hoede van de Eene, in wiens dienst ik jullie gesteld heb. Aan wie ik jullie toevertrouwd heb, omdat hij het beste, het hoogste doel voor ogen, met jullie voor heeft. Omdat hij het geheel zal maken. Die jullie zal leiden naar een niveau waar jullie allen mogen verliezen.

Moegestreden, benauwd door de overrompeling van het verleden, op mij afkomend in de gedaante van haar, met wie ik vroegrijp reeds over de diepten van de ziel gesproken had, en die mij verlaat, de scherven van mijn ziel nonchalant wegwerpend, zoals een kind de pootjes van een vlieg, die ook zonder dit moedwillig verlies reeds gedoemd was spoedig te sterven, zo heb ik somber plaats gemaakt. Wie zijn rechten verbeurd heeft, en wien de kracht om te strijden ontbreekt, die zal thuis blijven en weklagen over de gesneuvelden.

Een troost is mij echter gebleven. In vrolijk geel gestoken bereiken mij met onregelmatige tussenpozen opwekkende berichten van het front. Vroeger op weinig smeulige, maar zeer terzake doende wijze verklaard door hem die het zeer ter harte ging, maar die zich met mij in oostelijke richting heeft teruggetrokken. Nu op de tonen van Vivaldi en blijdschap gezongen door de zoon, die wij allen verloren hadden, maar die geruggekeerd is omdat hij ons liefheeft. Zo is het, en zo is het goed. En omdat jullie, toen je mij liet vertrekken, allen wist dat het zo was, moet het zo blijven.

Maar uit giftig groene bladen steekt hij, die als een molensteen over ons heenraast, zijn belerende vinger op. Omdat hij gestuurd heeft vervat hij alles in verpletterende punten. Nog één is er selchts onder jullie tot wie hij zich wendt, omdat die hem zeer na is.

Die als een broeder naast hem gezeten is. Wie hem tegemoet treedt bespreekt hij met hem. En kraakt hij. En wie hij niet kraakt stuurt hij naar die daartoe speciaal aangewezen is, met een vaderlijk schrijven, de overbrenger van het eigen vonnis. En wanneer zij, die vanaf de Olympos het al overzien hun oordeel vellen, en behalve de jonge Timman, voor wie dit alles nog te moeilijk is, spraken zij zich allen uit; ten onrechte spraken zij en ook zij die dit reeds geacht had, sprak met hen, dan vindt hij geen vrede. Dan schuimbekt hij dat het zo zijn moet, omdat hij dat van ons eist. Dat het niet verandert mag worden omdat het geschreven staat. En fallisch neuzelt hij voort in de strijd tegen haar, die ons toch zo lief is.

Beschaamd heb ik gelezen, en omdat het duister werd, en in Haarlem juist het uur van de vreugde aanbrak heb ik weggeworpen wat niet aanvaard mag worden. En daarom, omdat hij toont jullie, die ik, beneveld door zijn geurende gepraat, aan hem toevertrouwd heb, niet waardig te zijn, roep ik jullie toe:

Keer hem de rug toe, snij hem uit deze berichten en laat alles weer zijn zoals het was, zodat de boodschapper mij weer aan kan zien en niet met afgewend gelaat moet overhandigen wat niet waard is geschreven te worden. Want zo'n onzin heb ik, sinds ik ben opgehouden te schrijven, niet meer gelezen.

LOU

ONTGOOCHELING

Een kort verslag van een hoop ellende. Een onbekende opponent die aanvankelijk geen fatsoenlijke zet doet. Toch kan ik op de een of andere manier niet zoveel doen met mijn goede stand. Na een vlot gespeeld begin gebruik ik zeeën van tijd om maar te winnen. Winstwil is goed, de realiteit verloor ik echter uit het oog. Het wordt helemaal te dol als ik op de 39e zet 39 ... g5 speel i.p.v. met 39. .. Tc7 of 39. .. c2 op remise aan te koersen.

Hieronder het geheel dat me een onrustige nacht en een paar avonden analyseren kostte.

Wit : T. Schepers (Oldenzaal)

Zwart : H.J. v.d. Herik.

1. g3 Pf6, 2. Lg2 d5, 3. d4 c5, 4. dxc5 e6, 5. Pf3 Lxc5, 6. 0-0 0-0. 7. Pbd2 Pc6, 8. Pb3 (een verschrikkelijke zet in deze stelling, wit moet iets als 8. c4 spelen) ... , Ld6, 9. Lg5 h6, 10. Lxf6 Dxf6, 11. c3 Tfd8, 12. De2 b6, 13. Pfd4 Pxd4 (misschien heb ik vanaf hier niet nauwkeurig gespeeld), 14. cxd4 La6, 15. Dd2 Tac8, 16. Tfcl Lc4, 17. e3 a5 (na 17. .. Lxb3 zag ik niet meer dan een royale remise), 18. Dd1 a4, 19. Pd2 a3, 20. Pxc4 dxc4 21. b3 b5, 22. Lf1 cxb3, 23. Dxb3 b4, 24. Lc4 Tc7, 25. Dd1 De7 26. Lb3 Tc3 (vanaf de 17e zet zit zwart van alles te proberen me zijn damevleugelpionnen, het levert eigenlijk niets op en dit is weer zo'n poging). 27. Txc3 bxc3 (eindelijk een vrijpion sterk of zwak?), 28. Dd3 Dc7, 29. Lc2 g6, 30. f4 Tb8, 31. Lb3 Lb4

32. Tc1, Td8, 33. Db5 Da5, 34. Dxa5 Lxa5 (zwart droomt van 35. Kf2 Kf8, 36. Kf3 (hij gaat de verkeerde kant uit, niet direkt Tb8 nu, dan valt het zo op), .. Ke7, 37. Ke4 f6, 38. Dk3 (dag droom) 38. .. Tc8 39. h4 g5? (belachelijk, wik wilde me niet bij de feiten neerleggen. Overigens wist ik ook niet dat een half punt voldoende was om de wedstrijd te winnen. De redenering was: of ik krijg een vrije h-pion of de f-lijn en de h-lijn open. Wat ik met die vrije h-pion wilde doen was me toen nog niet geheel duidelijk. Wel zag ik kansen als ik via een van die open lijnen kon binnendringen met de toren). 40. hxg5 fxc5, 41. Ke4 gxf4, 42. gxf4 Tg8, 43. Tc2 Lb4 (wat is dat nu?) 44. Kd3 Tg3, 45. Th2 Tg6 (zo is het nooit wat), 46. Kc4 La5, 47. Kb5 Lc7, 48. Kc4 La5, 49. Lc2 Tg3, 50. Kd3 Lc7.

Hier werd de partij afgebroken.

Een rainte stelling verpest ! Verschrikkelijk, bah, roep je tegen jezelf. Verder spelen ? Arbitreren ? Hoe staat het ? Vragen te over.

Tenslotte besloot ik na lang wikken en wegen de partij te laten arbitreren, want mijn opponent had al eerder kenbaar gemaakt daar voorkeur voor te hebben.

Schepers claimde winst (zou het echt?) en ik remise.

De stelling voor de liefhebbers:

wit : Kd3, Th2, Lc2, pi.a2, d4 e3 en f4

zwart: Ke7, Tg3, Lc7, pi.a3, c3 e6 en h6

Wit is aan zet, zwart dreigt Lxf4.

Op de opening van het Hoogoventoernooi kwam ik Ligterink tegen. Groningen had van medekoploper Memo 1 verloren. Ook Gert was in mineur. Hij had door steeds op winst te blijven spelen verloren van Stuifbergen. Niet blij.

Een troost is tenslotte nog dat je met zulke koppigheid je opponent een goede dag hebt bezorgd.

Een schrale troost in dit geval.

H.J. v.d. HERIK

KLOK TERUG ?

Even was er nog sprake van toen wij daar van bus verlaten in Hengelo stonden. Voor-berg en anderen opperden dat het minutenlange oponthoud in Amersfoort een zodanig excuus vormde dat de tegenpartij de klok wel moest terug zetten, als wij te laat in Drienerlo zouden arriveren. Dankzij een drietal taxi's bleef ons deze konfrontatie bespaard. Wij zouden overigens geen been hebben gehad om daar op te staan.

Teneinde de zaak volledig en voor altijd duidelijk te stellen, voeg ik hieraan het volgende toe. Toevallig schreef ik na de competitiewedstrijd van de 4e ronde maandag het volgende in een ochtendblad:

"In de vierde ronde van de KNSB-kompetitie heeft Volmac-Rotterdam zich nog steviger aan kop genesteld wat bordpunten betreft.

Dit keer werd Philidor Leiden met 8-1 platgewalst (vermoedelijk wordt het zelfs 9-1).

Hoewel de overwinning geen moment in gevaar is geweest, had zich bijna een sensatie voorgedaan aan het eerste bord. Victor Kortsnoj kwam drie kwartier te laat omdat hij zich per taxi had laten afzetten op Rooseveltstraat 20, zoals in het competitieboekje vermeld staat. Iedere KNSB-speler kent echter het klublokaal van de sympatieke Leidse klub en niemand was het ooit opgevallen dat dit lokaal zich op no. 70 in dezelfde straat bevindt. Zodoende had Kortsnoj een uur lopen zoeken en kwam tenslotte nog maar net op tijd voor de partij.

De wedstrijdleader zag in dit alles geen reden om de klok terug te zetten. Derhalve ontspan zich een gevecht tussen Bakker en Kortsnoj, waarin laatstgenoemde drie kwartier minder, maar toch altijd nog 300 elo-punten meer had. Het feit dat Kortsnoj geagiteerd was door de gang van zaken speelde Bakker in de kaart. Echter, een Kortsnoj versla je niet zo maar, ofschoon Bakker er door sterk spel zeer dichtbij geweest is. Op de 50e zet had zwart nog remise in handen. Helaas vergooide hij zich met Kf7 in plaats van Kg7. Het halve punt.
(einde citaat).

Maandagavond werd ik door wedstrijdleader v.d. Werf uit Haarlem opgebeld. Hij wilde weten of ik er geweest was, hoe ik anders aan de informatie kwam en dat het onzin was om over het terugzetten van de klok te spreken. Mijn antwoord, dat ik mijn informatie had gekregen van Bakker, Jongeman en de Hooge, bevredigde hem volledig. Van der Werf was, zoals hij vervolgens opmerkte, een van de eerste leerlingen van de bekende hoofdarbiter Piet Bakker geweest. Hij had met plezier de wedstrijd tussen zijn oude leermeester en wereldkampioenskandidaat Viktor Kortsnoj gefloten.

Na dit intermezzo kwam Van der Werf toch weer terug op de zin: "De wedstrijdleader zag in dit alles geen reden om de klok terug te zetten". Van der Werf meldde dat hij door "iedereen" gebeld was met de vraag: "Wat was er bij jou aan de hand,". "U moet goed begrijpen", vervolgde hij, "dat die klok in zo'n geval helemaal niet terug gezet mag worden". Daarna volgde er nog een verhaal waarin alle sekondaire omstandigheden tien keer zo slecht waren en waarin het nog niet mocht ! Hiermee staafde hij mijn mening van zaterdag nog eens en opnieuw stelde ik me tegenover Voorberg c.s. op en zei tegen v.d. Werf dat de zin met de volgende intentie geschreven was: "De wedstrijdleader zag in dit alles terecht geen reden om de klok terug te zetten". Zo was ieder weer tevreden. Opgemerkt moet nog worden dat ik eerlijk heb gezegd dat ik het woord "terecht" niet geschreven had, zodat het ochtendblad hiervan nu eens niet de schuld krijgt: ze schrappen veel en verdraaien alles. Het moge waar zijn, alleen niet in dit geval !

JAAP v.d. HERIK

Het verslag van deze wedstrijd in het KNSB-blad door Vijgeboom werd stevig aangevallen door Piet Bakker. Hij vond de door Vijg beschreven gang van zaken een verkeerde voorstelling van zaken. Naar ik begrepen heb heeft Vijg rektifikatie in het KNSB-blad toegezegd.

Leuk zo'n partij tegen Kortsnoj!

JAAP